

บทความวิจัย

เรื่อง การท่องเที่ยวไทย – จีนภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

(Greater Mekong Sub regional Economic Cooperation – GMS)

โดย

นางสาวภัทรธินัฐ วงศ์บุญญาพัฒน์

รหัสนักศึกษา 05520570

เสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิเศก ปั่นสุวรรณ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2555

ชื่องานวิจัย การท่องเที่ยวไทย – จีนภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาค
ลุ่มน้ำโขง(Greater Mekong Sub regional Economic Cooperation – GMS)

ชื่อผู้วิจัย นางสาวภัทรธนิฐ วงศ์ปัญญาวัฒน์   **รหัสนักศึกษา** 05520570

อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.อภิเศกปั้นสุวรรณ

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในนโยบายของกรอบความร่วมมือต่างๆ ที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขงที่มีความโดดเด่นด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุและ ศิลปวัฒนธรรม ทำให้ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเดินทางมาเยือนอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง เป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยบทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษานโยบายแผนงานรูปแบบและสถานการณ์ ของการท่องเที่ยวไทย-จีน รวมทั้งศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ผล การศึกษาพบว่ารูปแบบและแผนงานของไทยและจีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจใน อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง นั้น มีความร่วมมือกันในการส่งเสริมการท่องเที่ยว อาทิเช่น แผนพัฒนา เศรษฐกิจ การสนับสนุนการสร้างเส้นทางคมนาคมผ่านลุ่มแม่น้ำโขงเชื่อมโยงไทย-จีน เป็นต้น ซึ่ง กล่าวได้ว่า ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงนั้นก็คือ ความพร้อม ของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง เช่น เส้นทางคมนาคม ที่พักแรมและบริการ อีกปัจจัยก็คือการ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการพัฒนาและมีความรู้ด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งการให้ความสำคัญกับ การพัฒนาด้านทรัพยากรบุคคลด้วยการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว ในการบริการและธุรกิจการ ท่องเที่ยว ตลอดจนมีความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว อีกทั้งศักยภาพของตลาดนักท่องเที่ยวจีนก็จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมทำให้ อุตสาหกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขงมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมี ศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับสากลได้ในอนาคต

คำสำคัญ : การท่องเที่ยว, ประเทศไทย, สาธารณรัฐประชาชนจีน, อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง, โครงการ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาค

บทนำ

โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Sub regional Economic Cooperation – GMS) เป็นความร่วมมือของ 6 ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน (มณฑลยูนนาน) โดยมีเป้าหมายในการส่งเสริมการประสานงานทางด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกใน 9 สาขาด้วยกัน คือ การคมนาคมขนส่ง โทรคมนาคม พลังงาน การอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน การเกษตร สิ่งแวดล้อมและการจัดการท่องเที่ยว ซึ่งมีเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างไทย-จีน ที่สำคัญคือ “เส้นทาง R3A หรือ คุณมนังกงลู่” เป็นเส้นทางเชื่อมกรุงเทพฯสู่คุนหมิงมีต้นทางเริ่มจากเชียงใหม่ของประเทศไทย-บ่อแก้ว-หลวงน้ำทา-บ่อเต็นของประเทศลาว-บ่อหาน-เชียงรุ่งหรือจิ่งหง ในแคว้นสิบสองปันนา นครคุนหมิงสำหรับการก่อสร้างถนนสายเศรษฐกิจ R3A เพื่อเชื่อมโยงการคมนาคมในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงนับเป็นโครงการบูรณาการเศรษฐกิจในระดับมหภาคทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว นับว่าเป็นโอกาสสูงมากที่ประเทศไทยจะมีช่องทางในการเปิดรับนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนตอนใต้ ที่จะเดินทางมาทางรถยนต์และทางเรือเพื่อมาท่องเที่ยวยังจังหวัดต่างๆทางภาคเหนือของประเทศไทย

หากสามารถจัดอุปสรรคการท่องเที่ยวในระดับอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงได้ ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงก็จะเติบโตอีกทั้งความสัมพันธ์ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง จะมีความสามัคคีมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการดำเนินการจัดโครงการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศ GMS การระดมความคิดเห็นในเชิงปฏิบัติการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน การร่วมมือกันผลักดันการดำเนินงานด้านนโยบายการท่องเที่ยว การตลาด การส่งเสริม/พัฒนาการท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาท่องเที่ยวต่างๆร่วมกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะนำมาในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว ผลประโยชน์ การกระจายรายได้ทางการท่องเที่ยว และการแข่งขันการให้บริการนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในระดับอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงร่วมกัน อย่างต่อเนื่อง และอย่างยั่งยืนต่อไป

จากสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษา “การท่องเที่ยวไทย – จีนภายใต้ โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Sub regional Economic Cooperation – GMS)” โดยมุ่งศึกษานโยบายและแผนงานในการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย-จีน รวมทั้งรูปแบบและสถานการณ์การท่องเที่ยวไทย-จีน ตลอดจนจนถึงศักยภาพ อุปสรรค และแนวทางแก้ไข ทางด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย-จีน ซึ่งอยู่ภายใต้

กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อนำไปสู่ กระบวนการส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวของประเทศไทยและประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษานโยบายและแผนงานในการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย-จีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง
2. เพื่อศึกษารูปแบบและสถานการณ์การท่องเที่ยวไทย-จีน ในกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง
3. เพื่อศึกษาถึง ศักยภาพ อุปสรรค และแนวทางแก้ไข ทางด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย-จีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง

วิธีการศึกษา

1. ศึกษารูปแบบนโยบายและแผนงานในการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย-จีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง โดยใช้ข้อมูลจากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจีน และนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นตารางโดยนำเสนอในรูปแบบบรรยายประกอบตาราง

2. ศึกษารูปแบบและสถานการณ์การท่องเที่ยวไทย-จีน ในกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง โดยใช้ข้อมูลจากปัจจัยที่ตั้งและปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวในการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยและจีน พิจารณาร่วมกับทฤษฎีและกลยุทธ์ทางการท่องเที่ยวภายใต้กรอบโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) โดยนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนาและนำเสนอในรูปแบบแผนภูมิ

3. ศึกษารูปแบบศักยภาพ อุปสรรค และแนวทางแก้ไข ทางด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย-จีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง โดยใช้ข้อมูลจากปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย - จีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธี การวิเคราะห์ SWOT Analysis และเสนอในรูปแบบการบรรยายและตาราง

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเรื่องระเบียงเศรษฐกิจ (The Economic Corridor Concept)

แนวคิดนี้ให้ความสนใจในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การเชื่อมโยงทางถนน การพลังงาน การโทรคมนาคม และการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการคมนาคมขนส่ง โดยเฉพาะการคมนาคมขนส่งในบริเวณพื้นที่ภูมิศาสตร์เดียวกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ระเบียงเศรษฐกิจที่ถูกกำหนดขึ้น มีดังนี้แนวเหนือ-ใต้ (North-South), แนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West) และบริเวณตอนใต้ (Southern) แนวเส้นทางหลวงระหว่างประเทศที่มีการเชื่อมโยงระหว่างกันในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบข้อตกลงนี้ประกอบด้วย

- 1.) โครงข่ายเส้นทางตะวันออกกรุงเทพ-พนมเปญ-โซจิมินต์-วังเตา (East Corridor) หรือเส้นทาง R1
- 2.) โครงข่ายเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor) เป็นโครงข่ายหลักในการเชื่อมโยงจีนตอนใต้ พม่า ลาว และไทย การเชื่อมโยงการคมนาคมมี 2 เส้นทางคือ
  - 2.1) ไทย-พม่า-จีนตอนใต้ หรือเส้นทาง R3B
  - 2.2) ไทย-ลาว-จีน หรือ R3A
- 3.) โครงข่ายตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) หรือเส้นทาง R2

ภาพที่ 1 : แสดงเส้นทางหลวงที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง

ที่มา : <http://www.npu.ac.th/gms/index.php>

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิชา อุดมฉันท (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “สภาพและปัญหาของการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับจีน” จากการศึกษาข้างชี้ให้เห็นถึงสภาพปัญหาด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทย-จีน เช่น ปัญหาเส้นทางคมนาคม ปัญหาสถานการณ์ความไม่มั่นคงทางการเมือง เป็นต้น ผลการศึกษาพบว่ศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยนั้นยังไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความพร้อมด้านภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวแต่ในขณะเดียวกันก็มีความไม่มั่นคงในด้านการเมือง มีรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาที่ควรจะทำการศึกษาและพัฒนาอีกต่อไปเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นสามารถกระตุ้นให้เศรษฐกิจของประเทศ มีความพร้อมเข้าสู่ระดับสากลต่อไปในอนาคต

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา นโยบาย แผนงานในการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย -จีน และรูปแบบสถานการณ์การท่องเที่ยวไทย-จีน ในกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง รวมทั้งปัญหา อุปสรรคและแนวทางการแก้ไข ทางด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย-จีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงพบว่า

1. นโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้องภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ของประเทศไทย ได้กล่าวถึงนโยบายและแผนการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับเมืองชายแดนของไทย ไว้ในยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน ดังนี้ “ดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศ การส่งเสริมการลงทุน และสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ” ให้สนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิต การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาสังคมของประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวชายแดนและประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาและเร่งรัดการปรับกฎระเบียบและกฎหมายระหว่างประเทศต่างๆ เพื่อให้พร้อมรับการปฏิบัติตามกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ทั้งผลักดันความร่วมมือของประเทศในภูมิภาคให้มี ความก้าวหน้าในการก้าวสู่ประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียง (East Asian Community) ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ Economic Community, Social Community and Security Community และส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยการพัฒนาโครงข่าย โครงสร้างพื้นฐานหลักเชื่อมโยงแนวพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ ปรับปรุงกฎระเบียบทั้งในและระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวก

ความสะดวกการค้า การลงทุน ควบคู่กับการส่งเสริมการท่องเที่ยว ดูแลและป้องกันผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ส่วนในประเทศ จีนก็ได้มีการเคลื่อนไหวภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขงอย่างต่อเนื่อง ในหลายด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม อาจกล่าวได้ว่าการเคลื่อนไหวทางของจีนนั้นมีอิทธิพลต่อนานาประเทศเป็นอย่างมากซึ่ง นโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้องภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่ปรากฏในจีนก็คือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 12

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 12

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 12 จีนได้กำหนดให้มหานครฉงชิ่งเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันตก 5 มณฑล ได้แก่ มณฑลกุ้ยโจว เขตปกครองกว่างซี มณฑลเสฉวน มหานครฉงชิ่ง และเขตปกครองตนเองทิเบต โดยเน้นการพัฒนาที่สำคัญได้แก่ การเร่งรัดปฏิรูปการเปิดการค้าการลงทุนตลอดจนการส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาทางด้านต่างๆระหว่างประเทศและการร่วมมือกับกลุ่มประเทศใน อนุภูมิภาคแม่น้ำโขง รวมทั้งภูมิภาคอาเซียนนอกจากนี้ยังกำหนดให้เขตปกครองตนเองกว่างซีเป็นประตูเชื่อมโยงสู่กลุ่มประเทศอาเซียน และมณฑลยูนนานเป็นประตูเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงมณฑลยูนนานจึงมีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีโครงการสำคัญที่เชื่อมโยงกับประเทศในกลุ่ม อนุภูมิภาคแม่น้ำโขง อาทิเช่น การพัฒนาแม่น้ำโขงเพื่อพัฒนาเขื่อนไฟฟ้าพลังงานน้ำและเส้นทางคมนาคมตลอดสายของแม่น้ำ ,การพัฒนาสื่อสารและคมนาคมทางบกเชื่อมต่อเส้นทางรถไฟและถนนสหภาพเมียนมาร์ ไทย สปป.ลาว และเวียดนาม และการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งในและระหว่างประเทศ ซึ่งภายใต้ความร่วมมือระหว่างจีนกับโครงการความร่วมมือในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงได้มีความก้าวหน้าและเห็นเป็นรูปธรรม

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นมีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้า เสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยและประเทศ ในกลุ่ม อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงเป็นอย่างมาก เชื่อกันว่าความสำคัญของการท่องเที่ยวจะมีมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากรัฐบาล นานาประเทศต่างก็มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เช่น ในการสนับสนุนนโยบาย ASEAN Single Visa และ ACMECS Single Visa เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในด้านการเคลื่อนย้ายบุคคลและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.สถานการณ์และ รูปแบบ การท่องเที่ยวไทย-จีน ภายใต้ โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจใน อนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง

สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย

การท่องเที่ยวถือเป็นแหล่งรายได้หลักที่สำคัญของประเทศไทย โดยในปี 2551 รายรับจาก การท่องเที่ยวของไทยจัดอยู่ในอันดับ 1 ของภูมิภาคอาเซียน ภาคการท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้กับ ประเทศไทยร้อยละ 9 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศทั้งหมดและมีการจ้างงานกว่า 1.9 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 5 ของจำนวนแรงงานทั้งหมดภายในประเทศ หากพิจารณาสถิติ ดินนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติที่เดินทางมายังประเทศไทย พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามา ประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2552 ประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทั้งหมด 14,149,180 คน สำหรับแนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย มีการคาดการณ์ว่า จะมี จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยรวมเพิ่มขึ้นภายในปี 2556 มากกว่า 20 ล้านคน/ครั้ง ขณะที่ ระยะเวลาพักเฉลี่ยของ นักท่องเที่ยวและรายได้ด้านการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2551 ระยะเวลาพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติอยู่ที่ 9.51 วัน และรายได้จากการท่องเที่ยวคิดเป็น มูลค่า 574,521 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ร้อยละ 5 โดยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ อยู่ที่ 3,483.43 บาท/คน/วัน ในปี 2552 ไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยว 715,985.18 ล้านบาท คิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 7.91 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศเบื้องต้น (GDP) (กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา, www.mots.go.th) จากการจัดอันดับของ The Travel & Tourism Competitiveness ในปี 2552 ของ World Economic Forum (WEF) พบว่า ภาพรวมขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการ เดินทางท่องเที่ยวของไทยจัดอยู่ในอันดับ 3 ของภูมิภาคอาเซียน (ASEAN) รองจากสิงคโปร์และ มาเลเซียเท่านั้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552 : 4)

สถานการณ์ท่องเที่ยวจีน

ตลาดท่องเที่ยวของจีนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นทั้งการ เปิดรับนักท่องเที่ยวจากต่างชาติเข้าสู่สาธารณรัฐประชาชนจีนหรือการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยว ชาวจีนเดินทางออกไปท่องเที่ยวยังต่างประเทศด้วยศักยภาพในด้านพื้นที่ของจีนที่กว้างใหญ่ไพศาล ซึ่งกว้างใหญ่กว่าประเทศไทยประมาณ 19 เท่าและมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งด้านประวัติศาสตร์วัฒนธรรม อาทิ กำแพงเมืองจีน และแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามตามธรรมชาติมากมายดังนั้นองค์การการท่องเที่ยว โลก (World Tourism Organization: UNWTO) จึงได้คาดการณ์ไว้ว่าภายในปีพ.ศ. 2563 จีนจะ

กลายเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางไปมากที่สุดถึงประมาณ 130 ล้านคนและในขณะเดียวกันก็จะมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางท่องเที่ยวเป็นอันดับ 4 ของโลกรองจากประเทศเยอรมนี ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกาเมื่อรัฐบาลจีนเปิดโอกาสให้คนจีนเดินทางไปต่างประเทศมากขึ้นโดยเพิ่มประเทศที่อนุญาตให้คนจีนเดินทางไปเป็นหมู่คณะ (Approved Destination Status: ADS) รวม 105 ประเทศ ในปี พ.ศ. 2553 (China Contact, www.chinacontact.org) จึงทำให้ชาวจีนนิยมเดินทางไปต่างประเทศมากขึ้นจึงกลายเป็นตลาดท่องเที่ยวสำคัญที่หลายประเทศต้องหันมาให้ความสนใจ และต้องปรับแผนกลยุทธ์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศตนเองเพื่อรองรับการเดินทางมาเยือนของนักท่องเที่ยวจีน

2. รูปแบบการท่องเที่ยวไทย-จีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง

เนื่องจากภาคเหนือของประเทศไทยสามารถเชื่อมโยงกับจีนได้หลายช่องทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดตามแนวชายแดนของภาคเหนือจะเป็นโอกาสในการเพิ่มบทบาทในห่วงโซ่กิจกรรมทางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงให้สามารถพัฒนาร่วมกันได้อย่างดีโดยมีเส้นทาง R3 เชื่อมโยงไทย – จีน (ตอนใต้) หรือเรียกว่า “คุณมัน – กงลู่” โดยในเส้นทาง R3 นี้ จะแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้ 1.) R3 ในจีน: เส้นทางคุนหมิง-ยูนซี-หยวนเจียง – โมเฮย – ซิเม่า – ฉีเยวเหมิงหยาง-บ่อหาน

2.) R3A หรือ R3E ใน สปป.ลาว: เส้นทางบ่อเต็น- หลวงน้ำทา - ห้วยทราย

3.) เส้นทาง R3B หรือ R3W ในสหภาพพม่า: เส้นทาง เมืองลา - เชียงตุง – ท่าจีเหล็ก

4.) R3 ในไทย: เส้นทางเชียงราย – ดาก – กรุงเทพมหานคร

อาทิเช่น กรณีตัวอย่างโครงการคาราวานเส้นทางเศรษฐกิจ อนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงจีน จัดทำโดยคณะกรรมการ กิจการชายแดนไทย สภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้เปิดวิสัยทัศน์ สัมผัสประสบการณ์ใหม่ ไปกับคาราวานข้ามชาติ 4 ประเทศหนองคาย-เวียงจันทน์-วังเวียง-หลวงพระบาง-อุดมไซ-ด่านบ่อเต็นพิสุจน์เส้นทางเศรษฐกิจ R3A เชื่อมโยงจีน-ลาว-ไทย-มุ่งสู่ จิงหง (สิบสองปันนา) ย้อนกลับทาง R3B เส้นทางเศรษฐกิจจีน-พม่า-ไทย เชื่อมด่านจีน-พม่า-เมืองลา-เที่ยวเชียงตุง-ซ้อปั้งแม่สาย 7 วัน 6 คืน โดยรถยนต์ตู้วี.ไอ.พี.ตลอดเส้นทาง เพื่อทราบถึงศักยภาพของเส้นทางที่เป็นจุดยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยของเราจะเป็นจุดศูนย์กลางการค้าการขนส่งในแถบอาเซียน หรือตามความร่วมมือกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขง อีกทั้งยังเป็นการเปิดเส้นทางทัวร์เพื่อการท่องเที่ยวไทย-จีนในอนาคต

ภาพที่ 2 : แสดงเส้นทาง R3

ที่มา : <http://www.asiaroadexpress.com/r3.html>

ภาพที่ 3 : แสดงเส้นทาง R3A และ R3B

ที่มา : <http://www.stock2morrow.com>

3. อุปสรรคและแนวทางการแก้ไข ทางด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย-จีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง

ปัญหาและอุปสรรค ทางด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย-จีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงมีดังนี้

1.) ปัญหาในการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจในกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง ในด้าน โครงสร้างพื้นฐานของหลายประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงยังคงมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอต่อการเชื่อมโยงระหว่างประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง โดยเฉพาะระบบถนนที่ยังจำเป็นต้องเร่งก่อสร้างเพิ่มเติมอีกมาก ทั้งตัวถนน สถานีบริการน้ำมัน ที่พักระหว่างทาง รวมทั้งบริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอื่นๆ ขณะเดียวกันก็ยังขาดแคลนงบประมาณในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ทำให้การก่อสร้างล่าช้า รวมทั้งปัญหาความไม่สะดวกของรถยนต์

2.) ปัญหาในด้านการท่องเที่ยวที่ยังคงประสบปัญหาความไม่สะดวกในการข้ามแดน โดยเฉพาะพม่า กัมพูชา และจีน ที่ยังต้องมีการขอวีซ่าสำหรับนักท่องเที่ยวไทย ส่วนนักท่องเที่ยวนอกอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงก็ต้องขอวีซ่าแยกไปตามแต่ละประเทศที่ต้องการเดินทางเข้าไป ซึ่งนโยบายASEN Single Visa และ ACMECS Single Visaที่จะสามารถอำนวยความสะดวกในการเดินทางมีความเป็นไปได้ในอนาคต ยังคงอยู่ในช่วงพิจารณาปัญหาการขาดประสิทธิภาพของ

ภาคเอกชนไทย ทำให้ไม่สามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากความไม่พร้อมทั้งด้านเงินลงทุนและข้อมูล ทำให้สูญเสียโอกาสให้แก่ประเทศอื่น ซึ่งมีความพร้อมและศักยภาพในการลงทุนมากกว่า ทั้งในด้านเงินลงทุนและการสนับสนุนจากภาครัฐ

3.) ปัญหาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวขาดการพัฒนา ทำให้เสียเปรียบ มีศักยภาพด้อยกว่าประเทศอื่น ทำให้ประเทศไทยขาดความพร้อมที่จะสามารถรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคตอาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศหันเหความสนใจไปเที่ยวประเทศอื่นที่มีศักยภาพและความพร้อมมากกว่า

ตารางที่ 2: แสดงผลการวิเคราะห์SWOTของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย

	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
ปัจจัยภายใน	1.) รัฐบาลไทยมีมติให้การท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ มีการจัดทำนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว 2.) ประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และความมีอัธยาศัยไมตรีของคนไทย 3.) มีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยว 4.) มีจุดดึงดูดใจที่เป็นเอกลักษณ์และนวัตกรรมด้านบริการ 5.) เป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สะดวกต่อการเดินทาง 6.) เป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวของประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง	1.) มีปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากร 2.) สถานการณ์ทางการบริหารและการเมืองของรัฐยังไม่มั่นคง 3.) มีภาพลักษณ์ด้านลบ เช่น ความสะอาด ความปลอดภัย โสเภณี ฯลฯ 4.) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการพัฒนาเฉพาะบางพื้นที่ มีข้อจำกัดทางด้านเงินทุนและบุคลากร
ปัจจัยภายนอก	1.) ความร่วมมือกันของประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงในกรอบต่างๆ ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวที่สะดวกขึ้น 2.) ประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงมีความก้าวหน้า เปิดรับเทคโนโลยีมากขึ้น 3.) มีการสร้างเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างประเทศตามเส้นทางแม่น้ำโขงมากขึ้น	1.) การแข่งขันและแย่งชิงในตลาดการท่องเที่ยวโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น 2.) ภาวะเศรษฐกิจโลกมีความผันผวน เกิดวิกฤติเศรษฐกิจโลก 3.) การก่อการร้ายระหว่างประเทศยังเป็นปัญหา 4.) มีภัยพิบัติทางธรรมชาติ 5.) การแข่งขันเพื่อเป็นศูนย์กลางการบินและการท่องเที่ยว 6.) การแข่งขันระหว่างบุคลากรในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาค

แนวทางการแก้ไขทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย-จีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงมีดังนี้ จากการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจตามกรอบความร่วมมือประเทศในกลุ่มอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงทำให้ประเทศไทยมีโอกาสสำคัญการท่องเที่ยว 2 ประการ โดยประการแรก คือ โอกาสในการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวภายในกลุ่มอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงอย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ และประการที่สอง คือ การได้เป็นศูนย์กลางด้าน การท่องเที่ยวในกลุ่มอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง ได้โดยการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ประเทศไทยควรเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม โดยเฉพาะเส้นทางตามแนวชายแดนควรต้องมีการพัฒนา และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมแก่การคมนาคมมากขึ้น ทั้งทางบก น้ำ และอากาศ

นอกจากนี้การขยายความร่วมมือกับประเทศในกลุ่ม GMS ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน กฎระเบียบ และมาตรการต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยลดอุปสรรคและอำนวยความสะดวกในการขนส่งทั้งคนและสินค้าระหว่างประเทศร่วมกัน อาทิเช่น นโยบาย ASEN Single Visa และ ACMECS Single Visa ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรได้มีความรู้ ความสามารถมากขึ้น เพื่อให้มีความพร้อม และมีศักยภาพเพียงพอต่อการแข่งขันกับนานาประเทศต่อไปในอนาคต

อภิปรายผล

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการท่องเที่ยวไทย-จีน ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มน้ำโขงแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือกันของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างไทย-จีน ดังเช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ของไทย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ของจีน ที่มีมีแผนงานและนโยบายสนับสนุน เพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในประเทศกลุ่มอนุภาคลุ่มน้ำโขงและส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือทางการท่องเที่ยว ในระดับอนุภูมิภาค อีกทั้งยังมีทฤษฎีแนวคิดเรื่องระเบียบเศรษฐกิจ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่ง ก่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เติบโตมากขึ้น กล่าวได้ว่ากรอบโครงการนี้ เป็นโครงการที่ กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือในทางนโยบายและภารกิจต่างๆ ระหว่างประเทศไทยและ ประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาค นอกจากนี้การศึกษาถึงศักยภาพ ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวคือ เส้นทางคมนาคม สถานการณ์ความมั่นคงทางการเมือง โรคระบาด ปัญหาด้านความปลอดภัย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา อุดมพันธ์ บ่งชี้ให้เห็นถึงสภาพปัญหาด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทย-จีน หากสามารถจัดอุปสรรคการท่องเที่ยวในระดับอนุ

ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงหลายๆประการได้ การท่องเที่ยวก็จะดีขึ้นเป็นเงาตามตัว และความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงก็จะเติบโตอย่างยั่งยืนไปด้วย

สรุปผลการศึกษา

โดยสรุป อาจกล่าวได้ว่ากลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงมีศักยภาพสูงทางการท่องเที่ยวเพราะความโดดเด่นด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม จึงได้มีจุดมุ่งหมายที่จะทำการตลาดร่วม โดยประเทศไทยได้เป็นแกนนำในการทำตลาดในต่างประเทศและเป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง มีการตลาดในลักษณะของ “Single Destination” เป็นลักษณะของการทำการตลาดการท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่มประเทศร่วมมือกัน ไม่ให้ความสำคัญกับประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงประเทศเดียว แต่จะทำการตลาดการท่องเที่ยวโดยการประชาสัมพันธ์เป็นกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง โดยใช้จุดแข็งจากความเป็นกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่มีศักยภาพด้านแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นจุดขาย โดยอาศัยประโยชน์จากการที่ประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงมีพรมแดนติดกัน

ข้อจำกัดทางการศึกษา

ผู้วิจัยมีข้อจำกัดทางการศึกษาในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลบางประเภทไม่สามารถดำเนินการได้ รวมทั้ง ลักษณะของข้อมูลที่ค้นคว้าไม่ตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการ จึงทำให้ผลการศึกษาที่ได้มีรายละเอียดบางประการที่ไม่สมบูรณ์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวไทย – จีนภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นโยบายและแผนงานภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มีความน่าใจในหลายด้าน อาทิเช่น นโยบาย ASEN Single Visa และ ACMECS Single Visa เป็นต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการศึกษเกี่ยวกับโครงการร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เป็น “Single Destination” ลักษณะของการทำการตลาดการท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่มประเทศร่วมกัน เป็นประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจในการศึกษาเพื่อเผยแพร่ต่อไป

บรรณานุกรม

[ตำราเอกสารภาษาไทย]

- กรวรรณสังขกร.(2551). กลยุทธ์การแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทยและ GMS ภายใต้การขยายตัวของตลาดท่องเที่ยวจีน. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคมมหาลัยเชียงใหม่.
- เจียน ธีรวิทย์. (2541). นโยบายต่างประเทศของจีน. กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุ้ย ชุมสาย และฉุบพัน พรหมโยธี. (2527). ปฐมบทแห่งวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- นิคม จารุมณี. (2544). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว .พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอ. เอส. พรินต์ติ้ง เฮาส์.
- ปรีชา แดงโรจน์ . (2544). อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สูทศวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: บริษัทไฟว์เอนด์ โฟร์ พรินต์ติ้ง จำกัด.
- มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด และคณะ. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการที่ยั่งยืนในกลุ่มแม่น้ำโขง. เชียงใหม่ : บริษัทนพบุรีการพิมพ์ จำกัด.
- วรรณมา วงษ์วานิช. (2539). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ .
- วิภา อุดมฉันทน์ และคนอื่นๆ. (2548).สภาพและปัญหาของการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับจีน. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์จุฬากรณ์และจริญญา เจริญสุขใส. (2544). แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว. ในเอกสารการ สอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (หน่วยที่ 2). นนทบุรี:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

[สื่ออิเล็กทรอนิกส์]

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). **ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว** .เข้าถึงเมื่อ 17 สิงหาคม.เข้าถึงได้จาก <http://www.mots.go.th> .

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2555).**สถิติการท่องเที่ยวปี 2555**.เข้าถึงเมื่อ 11 สิงหาคม .เข้าถึงได้จาก http://www.2tat.or.th/static_download.php?Ret=nmt

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2555). **ข้อมูลพื้นฐานยูนนาน** .เข้าถึงเมื่อ 11 สิงหาคม เข้าถึงได้จาก <http://www.bot.or.th/Thai/EconomicConditions/AsianEconomies/Yunnan/YNinformation/Pages/YNInformation.aspx>.

วิรัช ลิ่มทองกุล. (2555). **การเดินทางไกลครั้งใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวจีน** .นิตยสารผู้จัดการ. เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม . เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th> .

สำนักงานอาเซียน กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2555).**แนวพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor) และเส้นทางเศรษฐกิจที่สำคัญในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS)**.เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม . เข้าถึงได้จาก http://www.thaiFTA.com/ThaiFTA/Portals/0/GMS_Corridor.pdf.

สำนักนโยบายและแผนกระทรวงพลังงาน. (2555). **แผนที่อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง**. เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม . เข้าถึงได้จาก <http://www.eppo.go.th/inter/GMS/gmsmap.gif> .

เหรียญ หล่อวิมจล. (2555). **แนวโน้มการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวภายในประเทศจีนในช่วงศตวรรษใหม่**. e-TAT Tourism Journal, เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม .เข้าถึงได้จาก www.2tat.or.th.

QiuXueqin,Yi-An Chuang and Deng Xiaohai . (2555) .**Status of Yunnan international tourism in GMS (Great Mekong Sub-region) - A tourist exit survey**. (2012). Accessed August 27 Available from <http://rcsd.soc.cmu.ac.th/Kunming/Papers/paperQiu%20Xueqin.pdf.list.htm>.

Tourism Sector.(2555). Accessed August 27 Available from <http://www.ccontact.com>.

ภาคผนวก

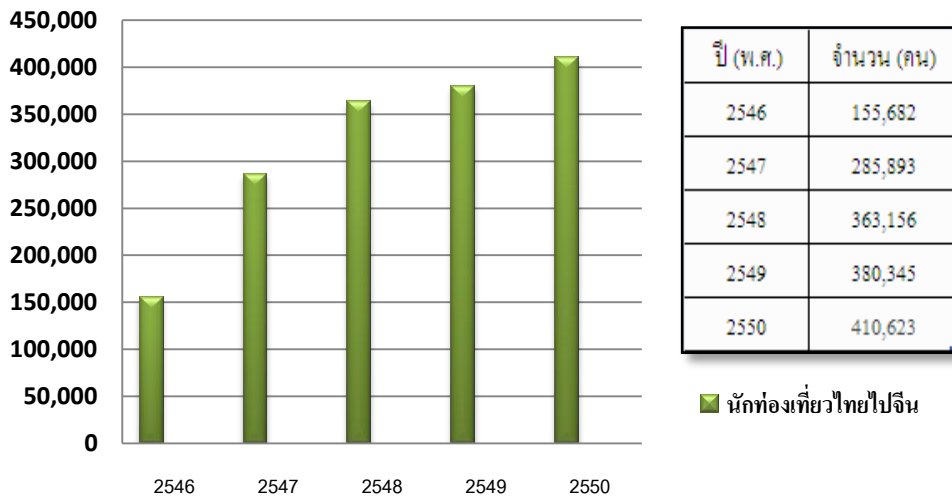
ตารางที่ 1: แสดงข้อดี ข้อเสียและผลกระทบจากการมีนโยบายASEN Single Visa และ ACMECS

Single Visa

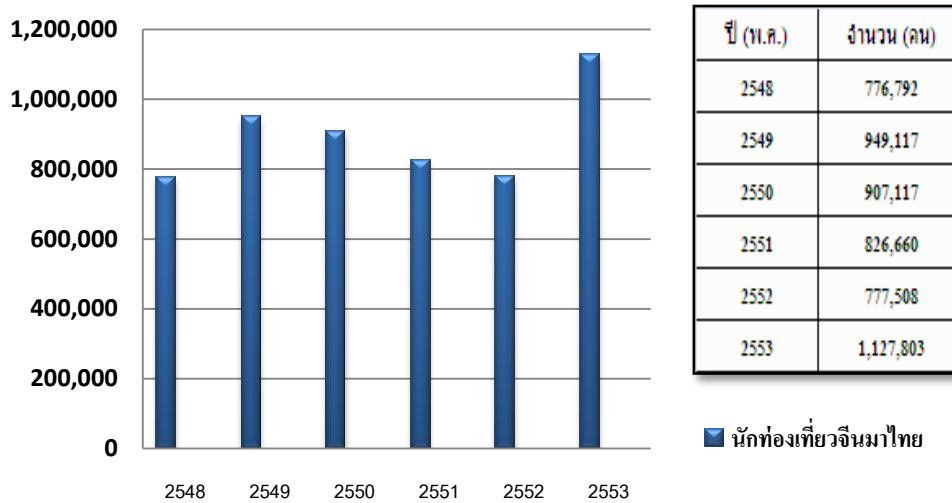
ข้อดี	ข้อด้อย	ผลกระทบ
<p>-ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายบุคคลและภาคธุรกิจต่างๆ เกิดความสะดวคล่องตัวมากขึ้น</p> <p>- ช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคอย่างกว้างขวางส่งผลให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น</p> <p>- เป็นการกระจายรายได้และลดช่องว่าง สร้างความเท่าเทียมกันด้านเศรษฐกิจ นำไปสู่การพัฒนาในระดับประเทศและภูมิภาค</p>	<p>- นโยบาย ASEN Single Visa และ ACMECS Single Visa นั้น ในทางปฏิบัติแล้วแท้จริงเอื้อผลประโยชน์ให้กับชาติอื่นมากกว่าชาติสมาชิกที่เข้าร่วมและอาจจะเป็นการเปิดโอกาสให้ชาติอื่นทำสิ่งผิดกฎหมายได้ง่ายขึ้น</p> <p>- รายได้ค่าธรรมเนียมที่แต่ละประเทศเรียกเก็บแตกต่างกัน ยกที่จะปรับให้เป็นมาตรฐานเดียวกันเนื่องจาก อาจทำให้บางประเทศต้องสูญเสียรายได้ที่เคยได้รับ</p> <p>- ประเทศไทยไม่ได้รับประโยชน์มากนัก เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประเทศที่ได้รับยกเว้นวีซ่าและมักจะเดินทางมาไทยโดยตรง</p>	<p>-จากการที่ไทยมีความได้เปรียบด้านทรัพยากรและทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์จึงดึงดูดให้คนจากประเทศเพื่อนบ้านและชาวต่างชาติอื่นๆ เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์</p> <p>- การเปิดการเดินทางเข้าประเทศได้อย่างเสรีอาจนำมาซึ่งปัญหาและภาระงานที่รัฐบาลจะต้องแบกรับ ใช้ทั้งกำลังบุคลากรและงบประมาณจำนวนมากเพื่อแก้ไข</p> <p>- ปัญหาด้านความมั่นคง โดยเฉพาะเรื่องการก่อการร้าย การค้า/ลักลอบขนยาเสพติด การเข้ามาของกลุ่มมิจฉาชีพและขบวนการก่อการร้าย - ผลกระทบด้านสาธารณสุขซึ่งอาจจะมีแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่างๆ</p> <p>- ปัญหาการทะเลาะของหญิงขายบริการทั้งที่บรรลุนิติภาวะและไม่บรรลุนิติภาวะ ทั้งสมัครใจและถูกล่อลวง</p> <p>-การหลั่งไหลเข้ามาของแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งอาจเข้ามาแย่งงานคนไทย อันจะส่งผลกระทบต่อชาวด้านเศรษฐกิจ และก่อปัญหาเรื้อรังต่อไปในอนาคต</p>

แผนภูมิที่ 1: แสดงสถิติการเดินทางของนักท่องเที่ยวไทยไปจีน

แผนภูมิที่ 2 : แสดงสถิติการเดินทางของนักท่องเที่ยวจีนมาไทย

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และกรมการท่องเที่ยว